

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 23. toukokuuta 2018
(OR. en)

9056/18

Toimielinten välinen asia:
2016/0364 (COD)

EF 136
ECOFIN 432
CODEC 812

ILMOITUS

Lähettiläjä: Puheenjohtajavaltio

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Asia: Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI
direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta säännösten soveltamisesta
vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan
sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -
valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta
– *Puheenjohtajavaltion kompromissi*

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa edellä mainittua ehdotusta koskeva puheenjohtajavaltion
kompromissiteksti, joka esitetään neuvostolle 25. toukokuuta 2018.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta säännösten soveltamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

¹ EUVL C [...], [...], s. [...].

² EUVL C , , s. .

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosina 2007–2008 levinneeseen finanssikriisiin reagoitiin antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU³ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013⁴. Näillä lainsäädäntötoimenpiteillä on lujitettu merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmää ja parannettu laitosten kykyä kestää mahdollisia tulevia häiriötilanteita. Vaikka toimenpiteet olivat erittäin kattavia, niissä ei puututtu kaikkiin havaittuihin puutteisiin, joilla on vaikutusta laitoksiin. Lisäksi joihinkin alun perin ehdotettuihin toimenpiteisiin sovelletaan uudelleentarkastelulausekkeita tai niitä ei ole täsmennetty riittävästi, jotta niiden täytäntöönpano olisi sujuvaa.
- (2) Tämän direktiivin tarkoituksena on käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät säännöksiin, jotka eivät ole osoittautuneet riittävän selkeiksi, minkä vuoksi niitä on tulkittu eri tavoin, tai joiden on todettu rasittavan liikaa tiettyjä laitoksia. Lisäksi se sisältää direktiivin 2013/36/EU mukautuksia, jotka ovat tarpeen muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU⁵ tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 samaan aikaan ehdotettujen muutosten hyväksymisen vuoksi. Ehdotetut muutokset myös mukauttaisivat nykyistä sääntelykehystä vastaamaan paremmin kansainvälistä kehitystä, jotta yhdenmukaisuus ja vertailtavuus eri lainkäyttöalueiden välillä paranisivat.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkastuskehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (3) Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla pankkiryhmiem emoyrityksiä, jolloin vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen määräytyy tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella. Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa oleva laitos ei voi aina varmistaa vaatimusten täyttymistä konsolidoinnin perusteella kaikkialla ryhmässä, tietyt rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt on saatettava suoraan direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen valvontavaltuuksien soveltamisalan piiriin vaatimusten täyttymisen varmistamiseksi konsolidoinnin perusteella. Sen vuoksi olisi säädettävä tiettyjä rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevasta erityisestä hyväksyntämenettelystä ja niihin sovellettavista suorista valvontavaltuuksista sen varmistamiseksi, että tällaisten holdingyhtyritysten voidaan katsoa olevan suoraan vastuussa konsolidoitujen vakavaraisuusvaatimusten noudattamisesta ilman, että niihin sovelletaan vakavaraisuutta koskevia lisävaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla.
- (3 a) Tiettyjä holdingyhtiöitä koskeva hyväksyntä ja valvonta ei saisi estää ryhmiä päättämästä erityisistä ryhmän sisäisistä järjestelyistä ja tehtävien jaosta haluamallaan tavalla konsolidoitujen vakavaraisuusvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, ja se ei saisi estää niiden ryhmään kuuluvien laitosten suoraa valvontaa, joiden tehtävänä on varmistaa vakavaraisuusvaatimusten noudattaminen konsolidoinnin perusteella.
- (3 b) Rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, joka on perustettu sitä varten, että sillä on omistusyhteyksiä yrityksiin, voidaan erityisten olosuhteiden vallitessa vapauttaa hyväksynnästä. Vaikka hyväksynnästä vapautettu rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö voikin tehdä tavanomaiseen liiketoimintaansa liittyviä päätöksiä, se ei saisi tehdä sellaisia hallinnollisia, operatiivisia tai rahoituspäätöksiä, jotka vaikuttavat ryhmään tai niihin ryhmän tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia. Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat tämän vaatimuksen täyttymistä, niiden olisi otettava huomioon rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovellettavan yhtiöoikeuden asiaankuuluvat vaatimukset.

- (4) Konsolidointiryhmän valvojalle annetaan ensisijainen vastuu konsolidoidusta valvonnasta. Sen vuoksi on tarpeen, että konsolidointiryhmän valvoja osallistuu asianmukaisesti rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntään ja valvontaan. Jos konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin toimivaltainen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö sijaitsee, hyväksyntä olisi tehtävä yhteisellä päätöksellä. Euroopan keskuspankin olisi hoitaessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaista tehtäväänsä valvoa luottolaitosten emoyrityksiä konsolidoinnin perusteella vastattava myös rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta.
- (5) Heinäkuun 28 päivänä 2016 annetusta komission kertomuksesta COM(2016) 510 ilmeni, että tietyt periaatteet, kuten direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 1 kohdan l ja m alakohdassa tarkoitettuja maksamisen lykkäystä ja instrumentteina maksamista koskevat periaatteet, ovat pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin sovellettaessa liian raskaita eivätkä ole oikeassa suhteessa niistä vakavaraisuudelle koituvaan hyötyyn. Samoin todettiin, että näiden vaatimusten soveltamisesta aiheutuvat kustannukset ylittävät niistä vakavaraisuudelle koituvan hyödyn, kun kyse on henkilöstöstä, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, koska tällaiset pienet palkitsemisen muuttuvat osat eivät kannusta henkilöstöä ottamaan ylimääräisiä riskejä kovinkaan paljon tai lainkaan. Jäsenvaltioiden olisi yleisenä periaatteena saatava räätälöidä palkitsemisvaatimuksia tarvittaessa niin, että ne vastaavat jäsenvaltioiden markkinoilla vallitsevia palkitsemisperiaatteita ja asiaankuuluvien henkilöstön jäsenten toimenkuvaa ja vastuita, mutta jäsenvaltiot olisi vapautettava ainakin pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä pieniä palkkioita saavien henkilöstön jäsenten osalta kokonaan vähintäänkin maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevista vaatimuksista.

- (6) Tarvitaan selkeät, johdonmukaiset ja yhdenmukaiset perusteet tällaisten pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä palkitsemisen pieneksi katsottavan muuttuvan osan määrittämiseksi, jotta voidaan varmistaa valvontakäytäntöjen lähentyminen, laitosten tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suoja kaikkialla unionissa. Samalla on aiheellista tarjota jäsenvaltioille jonkin verran joustovaraa muuttaa näitä perusteita, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.
- (7) Direktiivissä 2013/36/EU edellytetään, että huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – palkitsemisen muuttuvasta osasta koostuu tasapainoisessa suhteessa osakkeista tai vastaavista omistusosuuksista kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan taikka osakesidonnaisista välineistä tai vastaavista muista kuin käteisinstrumenteista, jos laitos on listaamaton; ja, jos mahdollista, vaihtoehtoisista ensisijaisen pääoman (T1) tai toissijaisen pääoman (T2) välineistä, jotka täyttävät tietyt edellytykset. Tällä periaatteella osakesidonnaisten välineiden käyttö rajataan listaamattomille laitoksille ja listattujen laitosten edellytetään käyttävän osakkeita. Heinäkuun 28 päivänä 2016 annetussa komission kertomuksessa COM(2016) 510 todettiin, että osakkeiden käyttö voi aiheuttaa listatuille laitoksille huomattavaa hallinnollista rasitusta ja huomattavia kustannuksia. Vastaava vakavaraisuudelle koituva hyöty voitaisiin saavuttaa sallimalla listattujen laitosten käyttää osakesidonnaisia välineitä, jotka seuraavat osakkeiden arvoa. Sen vuoksi mahdollisuus käyttää osakesidonnaisia välineitä olisi laajennettava koskemaan listattuja laitoksia.
- (8) Toimivaltaisten viranomaisten määräämillä omien varojen vaatimuksen korotuksilla on tärkeä merkitys laitoksen omien varojen kokonaistason kannalta, ja ne ovat tärkeitä markkinatoimijoille, koska asetettu täydentävien omien varojen taso vaikuttaa osinko- ja tulospalkkiomaksuja sekä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyviä maksuja koskevien rajoitusten laukaisupisteeseen. Olisi määriteltävä selkeästi sellaiset olosuhteet, joissa olisi otettava käyttöön pääomavaatimusten korotuksia, jotta voidaan varmistaa, että sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, ja varmistaa markkinoiden moitteeton toiminta.

- (9) Toimivaltaisten viranomaisten asettamat omien varojen lisävaatimukset olisi määritettävä suhteessa laitoksen erityistilanteeseen, ja ne olisi perusteltava asianmukaisesti. Omien varojen lisävaatimuksia voidaan asettaa vähentämään riskejä tai riskitekijöitä, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen omien varojen vaatimusten soveltamisalan ulkopuolelle tai joita ei ole luettu suorasanaisesti kyseisten vaatimusten soveltamisalaan, mutta vain siinä määrin kuin sitä pidetään tarpeellisenä laitoksen erityistilanteen vuoksi. Nämä vaatimukset olisi sijoitettava omien varojen vaatimusten hierarkiassa omien varojen vähimmäisvaatimusten yläpuolelle ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen alapuolelle. Omien varojen lisävaatimusten laitoskohtaisuuden olisi määrä estää vaatimuksen käyttö välineenä vähentää makrovakausriskejä tai järjestelmäriskkejä. Tämä ei kuitenkaan saisi estää toimivaltaisia viranomaisia vähentämästä – mukaan lukien asettamalla omien varojen lisävaatimuksia – riskejä, joita kohdistuu yksittäisiin laitoksiin niiden toiminnan johdosta, mukaan lukien riskit, jotka ovat seurausta tiettyjen taloudellisten tekijöiden tai markkinakehityksen vaikutuksesta yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.
- (9 a) Vakavaraisuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon laitosten koko, rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Jos eri laitoksilla on samankaltainen riskiprofiili esimerkiksi sen vuoksi, että niillä on samankaltaiset liiketoimintamallit tai samanlainen riskikeskittymien maantieteellinen sijainti tai ne ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava muokata arviointiprosessin menetelmää niin, että siinä voidaan ottaa huomioon niiden laitosten yhteiset ominaisuudet ja riskit, joilla on tällainen samanlainen riskiprofiili. Tällainen muokkaus ei saisi kuitenkaan estää toimivaltaisia viranomaisia ottamasta asianmukaisesti huomioon kuhunkin laitokseen kohdistuvia erityisiä riskejä eikä muuttaa määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuutta.

- (10) Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus on rinnakkainen vaatimus riskiperusteisten omien varojen vaatimusten kanssa. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten ylivelkaantumisriskiin puuttumiseksi määäämät omien varojen vaatimuksen korotukset olisi lisättävä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vähimmäisvaatimukseen eikä riskiperusteiseen omien varojen vähimmäisvaatimukseen. Lisäksi ydinpääomaa (CET1), jota laitokset käyttävät velkaantumiseen liittyvien vaatimusten täyttämiseksi, olisi sallittava käyttää myös laitosten riskiperusteisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen yhteenlaskettu puskurivaatimus mukaan luettuna.
- (11) Toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava ilmoittaa laitokselle mukautuksia, joilla korotetaan omien varojen vähimmäisvaatimusten, omien varojen lisävaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaista pääoman määrää, jonka toimivaltaiset viranomaiset odottavat tällaisella laitoksella olevan, jotta se voisi käsitellä ennakoitavissa olevia stressiskenaarioita. Koska tässä ohjauksessa asetetaan pääomatavoite, sen olisi katsottava olevan omien varojen vaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen yläpuolella eikä tällaisen tavoitteen saavuttamatta jättäminen saisi johtaa direktiivin 2013/36/EU 141 artiklassa säädettyjen, voitonjakoja koskevien rajoitusten laukeamiseen. Koska täydentäviä omia varoja koskeva ohjaus vastaa valvonnan odotuksia, direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ei pitäisi asettaa ohjaukselle pakollisia julkistamisvelvoitteita eikä kieltää toimivaltaisia viranomaisia pyytämästä ohjauksen julkistamista. Kun laitoksen pääomatavoite jää toistuvasti täyttymättä, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava toteuttaa valvontatoimenpiteitä ja tarvittaessa asettaa omien varojen lisävaatimuksia.

- (12) Finanssipalveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää käsittelevään komission kannanottopyyntöön vastanneet huomauttivat, että raportoinnista aiheutuva rasite on lisääntynyt, koska toimivaltaiset viranomaiset edellyttävä järjestelmällistä raportointia, joka ylittää asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyt vaatimukset. Komission olisi laadittava kertomus, jossa yksilöidään kyseiset ylimääräiset järjestelmällistä raportointia koskevat vaatimukset ja arvioidaan, ovatko ne sopusoinnussa valvontatietojen raportointia koskevan yhteisen sääntökirjan kanssa.
- (13) Direktiivin 2013/36/EU säännökset, jotka koskevat kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvaa korkoriskiä, liittyvät asiaa koskeviin [asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta annetun asetuksen XX] säännöksiin, joissa laitoille on asetettu pidempi täytäntöönpanon määräaika. Jotta kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvaa korkoriskiä koskevien sääntöjen soveltamista voidaan yhdenmukaistaa, säännöksiä, joiden on välttämättä oltava tämän direktiivin asianomaisten säännösten mukaisia, olisi sovellettava samasta päivästä kuin asetuksen (EU) [XX] asianomaisia säännöksiä,
- (13 a) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltioita panemasta lainsäädännössään täytäntöön toimenpiteitä, jotka on suunniteltu tehostamaan rahoitusjärjestelmän häiriönsietokykyä, kuten luototusastetta, lainojen ja tulojen suhdetta ja velanhoitokulujen ja tulojen suhdetta koskevia rajoituksia sekä muita välineitä, joilla puututaan lainanannon standardeihin.
- (14) Jotta voidaan yhdenmukaistaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvan korkoriskin laskenta, kun laitosten sisäiset järjestelmät, joilla tätä riskiä mitataan, eivät ole tyydyttäviä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja, joiden perusteella vahvistetaan vakiomenetelmän yksityiskohdat.

- (15) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tunnistaa paremmin laitokset, joille saattaa aiheutua liiallisia tappioita niiden kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista korkojen mahdollisten muutosten vuoksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä teknisiä sääntelystandardeja, joissa yksilöidään kuusi valvonnallista häiriöskenaariota, joita kaikkien laitosten on sovellettava laskeakseen oman pääoman taloudellisen arvon muutokset 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti, määritetään yhteiset oletukset, joita toimielinten on noudatettava sisäisissä järjestelmissään samaa laskentaa varten, ja määritetään, tarvitaanko erityisiä arviointiperusteita, joilla voidaan tunnistaa sellaiset laitokset, joiden osalta voi olla perusteltua toteuttaa valvontatoimenpiteitä, kun nettokorkotulot ovat pienentyneet korkojen muuttumisen takia.
- (16) ☐
- (17) ☐
- (18) Ennen säädösten antamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

- (19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat sellaisen jo olemassa olevan unionin lainsäädännön lujittaminen ja parantaminen, jolla varmistetaan luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (20) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (21) Sen varmistamiseksi, että vastasykliset pääomapuskurit vastaavat asianmukaisesti riskiä, joka kohdistuu pankkialaan luotonannon liiallisen kasvun vuoksi, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten olisi laskettava laitospohjaiset puskurinsa niissä maissa sovellettavien vastasyklisten puskurikantojen painotettuna keskiarvona, joissa niiden luottovastuut sijaitsevat. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä viranomainen, jonka tehtävänä on asettaa vastasyklinen puskurikanta kyseisessä jäsenvaltiossa olevia vastuuta varten. Tässä puskurikannassa olisi otettava huomioon luottomäärien kasvu ja muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottojen suhteessa BKT:hen sekä mahdolliset muut rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien riskien kannalta merkitykselliset muuttujat.

- (22) Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että tietyillä laitoksilla on yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin lisäksi järjestelmäriskipuskuri, jotta vähennettäisiin ja lievennettäisiin järjestelmäriskiä tai makrotason vakavaraisuusriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU 131 artikla eivät kata, sen riskin varalta, että rahoitusjärjestelmään kohdistuu häiriö, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalityalouteen. Järjestelmäriskipuskurikantaa olisi sovellettava kaikkiin vastuisiin tai vastuiden osa-alueisiin ja kaikkiin laitoksiin tai yhteen tai useampaan niiden laitosten osiin, joilla on liiketoiminnassaan samanlainen riskiprofiili.
- (23) Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä 'EJRK', on määrä olla keskeisessä asemassa makrovakauden toimenpiteiden koordinoinnissa sekä välitettäessä tietoa suunnitelluista makrovakauden toimenpiteistä jäsenvaltioissa, etenkin julkaisemalla käyttöön otetut makrovakauden toimenpiteet sen verkkosivustolla ja jakamalla ilmoittamisen jälkeen tietoa viranomaisille suunnitelluista makrovakauden toimenpiteistä. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden kesken toteutetaan asianmukaisia politiikkatoimia, EJRK:n on määrä valvoa jäsenvaltioiden makrovakauden politiikkojen riittävyyttä ja johdonmukaisuutta, mukaan lukien valvomalla sitä, käytetäänkö välineitä johdonmukaisesti ja päällekkäisyyttä välttämällä.
- (23 a) Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi pyrittävä välttämään direktiivissä 2013/36/EU ja asetuksessa (EU) No 575/2013 säädettyjen makrovakauden toimenpiteiden mahdollista päällekkäistä tai epäjohdonmukaista käyttöä. Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi erityisesti harkittava, ovatko direktiivin 2013/36/EU 133 artiklan mukaisesti toteutetut toimenpiteet päällekkäisiä tai epäjohdonmukaisia suhteessa muihin asetuksen (EU) No 575/2013 124, 164 tai 458 artiklan mukaisiin voimassa oleviin tai tuleviin toimenpiteisiin.

- (23 b) Toimivaltaisten viranomaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi voitava määrittää ryhmän rakenteeseen liittyvien riskien luonteen ja jakautumisen perusteella O-SII-puskurin taso tai tasot. Joissakin olosuhteissa voi olla asianmukaista, että toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen asettaa O-SII-puskurin pelkästään tasolle, joka on korkeimman konsolidointitason alapuolella.
- (23 c) Baselin komitean julkaiseman G-SII:tä koskevan arviointimenettelyn mukaisesti laitoksen oikeudenkäyttöalueiden rajat ylittävät vaateet ja velat ovat indikaattoreita laitoksen maailmanlaajuisesta järjestelmällisestä merkittävydestä ja vaikutuksesta, joita laitoksen kaatumisella voi olla maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän kannalta. Näissä indikaattoreissa otetaan huomioon erityisiä huolenaiheita, jotka koskevat muun muassa lisävaikeuksia koordinoitaessa sellaisten laitosten kriisinratkaisua, joilla on merkittävää rajatylittävää toimintaa. Yhteisen sääntökirjan vahvistamisen ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin perustamisen ansiosta kriisinratkaisuun omaksutussa yhteisessä lähestymistavassa on edistytty. Näin on merkittävästi kehitetty valmiuksia ratkaista hallitusti rajatylittävien ryhmien kriisejä pankkiunionin puitteissa. Sen vuoksi ja rajoittamatta toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten valmiuksia käyttää valvontavaltaansa olisi laskettava vaihtoehtoinen tulostaulukko, josta käy ilmi tämä edistyminen, ja toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten olisi otettava se huomioon arvioidessaan luottolaitosten merkitystä järjestelmän kannalta, vaikuttamatta kuitenkaan tietoihin, jotka Baselin komitealle on toimitettu kansainvälisten nimittäjien määrittämistä varten. EPV:n olisi valmisteltava päivitetty teknisten sääntelystandardien luonnokset G-SII-laitosten määrittämenetelmää varten, jotta voidaan tunnustaa integroidun eurooppalaisen kriisinratkaisukehyksen ominaispiirteet yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa. Tätä päivitettyä menetelmää olisi käytettävä yksinomaan G-SII-puskurin kalibroimiseen.
- (24) Direktiivi 2013/36/EU olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2013/36/EU

Muutetaan direktiivi 2013/36/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 5 kohta seuraavasti:

1) Poistetaan 4 alakohta.

1 a) Korvataan 6 alakohta seuraavasti:

"6) Saksassa seuraaviin laitoksiin: "Kreditanstalt für Wiederaufbau",
,"Landwirtschaftliche Rentenbank", "Bremer Aufbau-Bank GmbH", "Hamburgische
Investitions- und Förderbank", "Investitionsbank Berlin", "Investitionsbank des Landes
Brandenburg", "Investitionsbank Schleswig-Holstein", "Investitions- und Förderbank
Niedersachsen – NBank", "Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz", "L-Bank,
Staatsbank für Baden-Württemberg", "LfA Förderbank Bayern", "NRW.BANK",
"Saarländische Investitionskreditbank AG", "Sächsische Aufbaubank – Förderbank",
"Thüringer Aufbaubank", yrityksiin, joita "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz"-lain
nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita
pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa
tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä;"

1 b) Korvataan 14 alakohta seuraavasti:

"14) Liettuassa "kredito unijos" -laitoksiin, muihin kuin "centrinės kredito unijos";

1 c) Korvataan 16 alakohta seuraavasti:

"16) Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij Oost NV" ja "kredietunies";

2) Lisätään 24 alakohta seuraavasti:

"24) Kroatiassa seuraaviin laitoksiin: "kreditne unije" ja "Hrvatska banka za obnovu i razvitak";

3) Lisätään 25 alakohta seuraavasti:

"25) Maltassa seuraavaan laitokseen: "The Malta Development Bank";

4) Lisätään 26 alakohta seuraavasti:

"26) Irlannissa seuraavaan laitokseen: "the Strategic Banking Corporation of Ireland";

b) []

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Tämän artiklan 5 kohdan 1 ja 3–24 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina."

2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

"60) 'kriisinratkaisuviranomaisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

61) 'maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' (G-SII-laitos) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 132 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;

62) 'EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' (EU:n ulkopuolinen G-SII-laitos) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

63) 'ryhmällä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 137 alakohdassa määriteltyä ryhmää;

64) 'kolmannen maan ryhmällä' ryhmää, jonka emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan."

b) lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Jos tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyä vaatimusta tai valvontavaltuutta sovelletaan konsolidoinnin tai alakonsolidoinnin tasolla, käsitteisiin 'laitos', 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos', 'EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos' ja 'emoyritys' sisältyvät myös

a) rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt, joille on myönnetty hyväksyntä 21 a artiklan mukaisesti; ja

b) EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön valvonnassa olevat nimetyt laitokset, jos kyseiseen emoyritykseen ei sovelleta hyväksyntää 21 a artiklan 3 a kohdan mukaisesti;

c) 21 a artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti nimetyt rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt tai laitokset,

jotta varmistetaan, että näitä vaatimuksia ja valvontavaltuuksia sovelletaan konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla tämän direktiivin ja asetuksen (EU) 575/2013 mukaisesti."

3) Korvataan 4 artiklan 8 kohta seuraavasti:

"8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikäli muut viranomaiset kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat kriisinratkaisussa toimivaltaisia, nämä muut viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kuulevat toimivaltaisia viranomaisia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen osalta, ja kaikissa muissa tapauksissa, joissa sitä tässä direktiivissä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU⁶ tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään."

4) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkeenomistajia ja jäseniä, tai jos määräosuuksia ei ole, vaatimukset, jotka koskevat 20:tä suurinta osakkeenomistajaa tai jäsentä 14 artiklan mukaisesti; ja".

5) Lisätään 9 artiklaan uudet kohdat seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja Euroopan pankkiviranomaiselle, jäljempänä 'EPV', kansallisista laeista, joissa nimenomaisesti sallitaan, että muut yritykset kuin luottolaitokset voivat harjoittaa liiketoimintaa tai ottaa vastaan talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja yleisöltä.

"4. Jäsenvaltiot eivät saa tämän artiklan nojalla vapauttaa luottolaitoksia tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamisesta."

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- 6) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

Toimintasuunnitelma ja organisaatiorakenne

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatiorakenne ja tiedot ryhmään kuuluvista emoyrityksistä, rahoitusalan holdingyhtiöistä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä."

- 7) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito 23 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Sovelletaan 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa sekä 24 artiklaa."

- 8) Korvataan 18 artiklan d alakohta seuraavasti:

"d) ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, lukuun ottamatta saman asetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 105 artiklan nojalla asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia, tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, ja erityisesti jos se ei kykene enää turvaamaan tallettajien sille uskomia omaisuuseriä."

- 9) Lisätään 21 a ja 21 b artikla seuraavasti:

"21 a artikla

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntä

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti. Muiden rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti, jos niiden edellytetään noudattavan tätä direktiiviä tai asetusta (EU) N:o 575/2013 alakonsolidointiryhmän tasolla.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa siinä tarkoitettujen rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden on toimitettava konsolidointiryhmän valvojalle ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:
 - a) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, yksilöiden selkeästi tytäryritykset ja tarvittaessa emoyritykset, sekä kunkin ryhmään kuuluvan yhteisön sijainti ja toiminnan luonne;
 - b) tiedot, jotka koskevat vähintään kahden sellaisen henkilön nimeämistä, jotka tosiasiallisesti johtavat rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, sekä 121 artiklassa asetettujen, johtajien pätevyyttä koskevien vaatimusten noudattamista;
 - c) tiedot 14 artiklassa säädettyjen arviointiperusteiden noudattamisesta määräosuuksia omistavien osakkeenomistajien ja jäsenten osalta, jos rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on luottolaitos tytäryrityksenään;

- d) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako;
- e) mahdolliset muut tiedot, jotka voivat olla tarpeen jäljempänä 3 ja 3 a kohdassa tarkoitetun arvioinnin suorittamiseksi.

Jos rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntä tapahtuu samanaikaisesti 22 artiklassa tarkoitetun arvioinnin kanssa, kyseisessä artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen koordinoi 111 artiklan mukaisesti määritetyn konsolidointiryhmän valvojan kanssa ja, jos kyseessä on eri viranomainen, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Siinä tapauksessa 22 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu arviointijakso keskeytetään 20 työpäivää ylittävän jakson ajaksi, kunnes tämän 21 a artiklan mukainen menettely on saatu päätökseen.

3. Rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle voidaan myöntää tämän artiklan nojalla hyväksyntä vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ryhmän sisäinen organisaatio ja tehtävien jako ovat asianmukaisia sen kannalta, että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetettuja vaatimuksia noudatetaan konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla ja erityisesti että ne ovat tehokkaita
 - i) rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden kaikkien tytäryhtiöiden koordinoimiseksi, mukaan lukien tarvittaessa jakamalla tehtäviä tytäryritysten kesken;
 - ii) ryhmien välisten konfliktien estämiseksi tai hallitsemiseksi; ja
 - iii) emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön koko ryhmää koskevien toimintaperiaatteiden noudattamisen valvomiseksi kaikkialla ryhmässä.

- b) sen ryhmän organisaatiorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, ei jarruta eikä muuten estä emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimivien laitosten tehokasta valvontaa niihin yksilöllisesti, konsolidoinnin perusteella ja tapauksen mukaan alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettavien velvoitteiden osalta. Tämän arviointiperusteen arvioinnissa on otettava huomioon erityisesti rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön asema monimuotoisessa ryhmässä, osakkeenomistajarakenne ja ryhmään kuuluvan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rooli;
- c) 14 artiklassa säädetyt arviointiperusteet ja 121 artiklan vaatimukset täytetään.

3 a. Rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön hyväksyntää tämän artiklan nojalla ei edellytetä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) rahoitusalan holdingyhtiön pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä, tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön pääasiallisena toimintana laitosten tai rahoituslaitosten osalta on hankkia omistusosuuksia tytäryrityksissä;
- b) rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä ei ole suunniteltu olemaan kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö missään ryhmän kriisinratkaisun kohteena olevassa ryhmässä asiaankuuluvan kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU perusteella määrittelemän kriisinratkaisustrategian mukaan;
- c) tytäryrityksenä toimiva luottolaitos on nimetty vastaamaan sen varmistamisesta, että ryhmä noudattaa vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella, ja sille annetaan kaikki tarpeelliset keinot ja oikeudelliset valtuudet hoitaa näitä velvoitteita tehokkaasti;

- d) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei osallistu sellaisten hallinnollisten, operatiivisten tai rahoituspäätösten tekemiseen, jotka vaikuttavat ryhmään tai sen tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia;
- e) ryhmän tehokkaalle valvonnalle konsolidoinnin perusteella ei ole esteitä.

Rahoitusalan holdingyhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, jotka on vapautettu hyväksynnästä tämän kohdan mukaisesti, ei suljeta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn konsolidoinnin ulkopuolelle.

4. Jäljempänä olevan 111 artiklan mukaisesti määritetty konsolidointiryhmän valvoja seuraa jatkuvasti, että 3 kohdassa ja tarvittaessa 3 a kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät. Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on toimitettava 111 artiklan mukaisesti määritetyille konsolidointiryhmän valvojalle tiedot, jotka se tarvitsee seurataksaan jatkuvasti ryhmän organisaatorakennetta ja 3 kohdassa ja tarvittaessa 3 a kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymistä. Konsolidointiryhmän valvoja jakaa näitä tietoja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut.
5. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 3 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täyty tai eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiöön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöön kohdistetaan asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, jotta varmistetaan tai mahdollisesti palautetaan konsolidoinnin perusteella toteutettavan valvonnan jatkuvuus ja eheys sekä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten täytyminen konsolidoinnin perusteella. Rahoitusalan sekaholdingyhtiön osalta valvontatoimissa on erityisesti otettava huomioon vaikutukset finanssiryhmittymään.

Valvontatoimenpiteet voivat koostua seuraavista:

- a) Keskeytetään rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksenä toimivien laitosten osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien käyttäminen.
 - b) Asetetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle taikka ylimmän hallintoelimen jäsenille ja johtajille kieltoja tai seuraamuksia, jollei 65–72 artiklasta muuta johdu.
 - c) Annetaan rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle ohjeita siirtää osakkeenomistajilleen omistusyhteyksiä sellaisissa tytäryrityksissään, jotka ovat laitoksia.
 - d) Nimetään väliaikaisesti jokin toinen rahoitusalan holdingyhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö tai ryhmään kuuluva laitos vastaamaan tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten täyttymisestä konsolidoinnin perusteella.
 - e) Rajoitetaan osakkeenomistajille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kielletään se.
 - f) Vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä luopumaan osuuksista laitoksissa tai finanssialan yhteisöissä tai vähentämään niitä.
 - g) Vaaditaan rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä esittämään suunnitelma edellytysten täyttymisen palauttamiseksi välittömästi.
6. Jos konsolidointiryhmän valvoja on katsonut, että 3 a artiklan mukaiset edellytykset eivät enää täyty, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön on haettava hyväksyntää tämän artiklan mukaisesti.

7. Tehtäessä päätöksiä 3 ja 3 a kohdassa tarkoitetusta hyväksynnästä ja siitä vapautuksesta sekä 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista valvontatoimenpiteistä, kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, kyseiset kaksi viranomaista toimivat yhteistyössä toisiaan kaikilta osin kuullen. Konsolidointiryhmän valvojan on laadittava tapauksen mukaan 3, 3 a, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuista asioista arviointi ja toimitettava se sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut. Molemmat viranomaiset pyrkivät kaikin käytettävissään olevin keinoin tekemään yhteisen päätöksen kahden kuukauden kuluessa edellä tarkoitetun arvioinnin vastaanottamispäivästä.

Yhteinen päätös on dokumentoitava asianmukaisesti, ja siihen on sisällytettävä perustelut. Konsolidointiryhmän valvoja ilmoittaa yhteisen päätöksen rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle.

Jos asiasta on erimielisyyttä, konsolidointiryhmän valvojan ja sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on pidätyttävä tekemästä päätöstä ja toimitettava asia EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteinen päätös EPV:n päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kahden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

- 7 a. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden osalta 111 artiklan mukaisesti määritetyn konsolidointiryhmän valvoja tai sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, on muu kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti määritetty koordinaattori, on vaadittava koordinaattorin suostumus tapauksen mukaan 3, 3 a, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tai yhteisiä päätöksiä varten. Jos vaaditaan koordinaattorin suostumus, asianmukaiset Euroopan valvontaviranomaiset ratkaisevat erimielisyydet kuukauden kuluessa tekemällään päätöksellä. Päätös, yhteinen päätös tai ratkaisu ei vaikuta direktiivien 2002/87/EY tai 2009/138/EY mukaisiin velvoitteisiin.
8. Jos rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tämän artiklan perusteella myönnettävä hyväksyntä evätään, konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava hakijalle päätöksestä ja sen perusteluista neljän kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, tai jos hakemus on puutteellinen, neljän kuukauden kuluessa päätöstä varten edellytettävien täydellisten tietojen vastaanottamisesta.
- Päätös hyväksynnän myöntämisestä tai epäämisestä on aina tehtävä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Epäämisen yhteydessä voidaan lisäksi tarvittaessa määrätä 5 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

21 b artikla

EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys

1. Unionissa toimivalla kahdella tai useammalla laitoksella, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, on oltava yksi yhteinen unioniin sijoittautunut EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys.
 - 1 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että 1 kohdassa tarkoitetuilla laitoksilla on kaksi EU:ssa väliyhtiönä toimivaa emoyritystä, mikäli toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että edellytys yhdestä yhteisestä EU:ssa väliyhtiönä toimivasta emoyrityksestä olisi ristiriidassa sen kolmannen maan sääntöjen mukaisen pakollisen vaatimuksen kanssa, jossa kolmannen maan ryhmän perimmäisellä emoyrityksellä on päätoimipaikka.
2. EU:ssa väliyhtiönä toimivan emoyrityksen tulee olla luottolaitos, jolle on myönnetty toimilupa 8 artiklan mukaisesti, tai rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jolle on myönnetty hyväksyntä 21 a artiklan mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, mikäli yksikään 1 kohdassa mainituista laitoksista ei ole luottolaitos tai mikäli on perustettava toinen EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys sijoitustoimintaa varten 1 a kohdassa mainitun pakollisen vaatimuksen täyttämiseksi, EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys tai vastaavasti toinen EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys voi olla direktiivin 2014/65/EU 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimiluvan saanut sijoituspalveluyritys.
3. Edellä olevia 1, 1 a ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvo on alle 40 miljardia euroa.

4. Tätä artiklaa sovellettaessa kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvon tulee olla seuraavien summa:
- a) kolmannen maan ryhmän kunkin unionissa toimivan laitoksen kokonaisvarojen määrä niiden konsolidoidun taseen mukaisesti tai niiden erillisen taseen mukaisesti, mikäli laitoksen tase ei ole konsolidoitu; ja
 - b) kolmannen maan ryhmän kunkin sellaisen sivuliikkeen kokonaisvarojen määrä, jolle on myönnetty lupa toimia unionissa 47 artiklan mukaisesti.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat kutakin niiden lainkäyttöalueella toimivaa kolmannen maan ryhmää koskevat tiedot:
- a) kolmannen maan ryhmään kuuluvien valvottujen laitosten nimet ja kokonaisvarojen määrät;
 - b) kyseisessä jäsenvaltiossa 47 artiklan nojalla toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden nimet ja kokonaisvarojen määrät sekä ne toimintatypit, joihin niillä on toimilupa;
 - c) jäsenvaltiossa perustetun EU:ssa väliyhhtiönä toimivan emoyrityksen nimi ja oikeudellinen muoto sekä sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon se kuuluu.

6. EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista unionissa toimivista kolmannen maan ryhmistä ja soveltuvien osin niiden EU:ssa väliyhtiönä toimivasta emoyrityksestä tai tilanteen mukaan EU:ssa väliyhtiönä toimivista emoyrityksistä.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kukin niiden lainkäyttöalueella toimiva laitos, joka kuuluu kolmannen maan ryhmään, täyttää yhden seuraavista edellytyksistä:

- a) sillä on EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys;
 - b) se on EU:ssa väliyhtiönä toimiva emoyritys;
 - c) se on kolmannen maan ryhmän ainoa laitos unionissa; tai
 - d) se kuuluu kolmannen maan ryhmään, jonka varojen kokonaisarvo unionissa on alle 40 miljardia euroa.
7. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, useamman kuin yhden laitoksen kautta unionissa toimivilla ryhmillä, joiden varojen kokonaisarvo on vähintään 40 miljardia euroa [tämän direktiivin voimaantulopäivänä], on oltava väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys tai 1 a kohdassa mainitussa tapauksessa kaksi väliyhtiönä toimivaa EU-emoyritystä [direktiivin soveltamispäivänä + neljä vuotta].
8. Komissio tarkastaa EPV:tä kuultuaan [direktiivin soveltamispäivä + kuusi vuotta] mennessä tässä artiklassa laitoksille asetetut vaatimukset ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tarvittaessa mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen. Kertomuksessa tulee arvioida,
- a) ovatko tämän artiklan vaatimukset toimivia, tarpeellisia ja oikeasuhteisia vai olisivatko muut toimenpiteet asianmukaisempia;
 - b) olisiko laitoksille tässä artiklassa asetettuja vaatimuksia tarkistettava parhaiden kansainvälisten käytäntöjen huomioon ottamiseksi."

10) Korvataan 23 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) ylimpään hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;".

11) Muutetaan 47 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohdan jälkeen uusi 1 a kohta seuraavasti:

"1 a. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, toimittavat vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen sivuliikkeen toimintaan liittyvien kokonaisvarojen määrä;
- b) sivuliikkeen likvidien varojen saatavuus, erityisesti niiden saatavuus unionin valuutoissa;
- c) sivuliikkeen käytettävissä olevat omat varat;
- d) sivuliikkeen tallettajien saatavilla olevat talletussuojajärjestelmät;
- e) niiden riskinhallintajärjestelyt;

- f) ohjaus- ja hallintojärjestelyt, mukaan lukien siviiliikkeen keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt;
 - g) siviiliikkeen kattavat maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat; ja
 - e) mahdolliset muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisina siviiliikkeen toiminnan kattavan seurannan mahdollistamiseksi."
- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat tiedot:

- a) kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetty siviiliikkeiden toimiluvat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja toimilupien mahdolliset myöhemmät muutokset;
- b) sellaisten luottolaitosten toimiluvan saaneille siviiliikkeille kuuluvat, määräajoin raportoidut kokonaisvarat ja -velat, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa; ja
- c) sen kolmannen maan ryhmän nimi, johon toimiluvan saanut siviiliike kuuluu.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmansien maiden siviiliikkeistä, joilla on lupa toimia jäsenvaltioissa, ja ilmoittaa luettelossa jäsenvaltion nimen."

- c) lisätään 2 kohdan jälkeen uusi kohta seuraavasti:

"2 a. Sellaisten luottolaitosten sivuliikkeitä valvovat toimivaltaiset viranomaiset, joiden päätoimipaikka on jossakin kolmannessa maassa, ja sellaisten laitosten toimivaltaiset viranomaiset, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, tekevät tiivistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikkea unionissa toimivan kolmannen maan ryhmän toimintaa valvotaan kattavasti ja että tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen kolmannen maan ryhmiin sovellettavien vaatimusten kiertäminen ja mahdollinen haitallinen vaikutus unionin rahoitusvakautteen estetään.

EPV helpottaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä muun muassa tarkistamalla, saavutetaanko 21 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo."

11 a) Lisätään uusi 58 a artikla seuraavasti:

"58 a artikla

Tietojen toimittaminen kansainvälisille ja EU:n elimille

1. Sen estämättä, mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat toimittaa tiettyjä tietoja seuraaville elimille tai jakaa tietoja niiden kanssa, jollei 2–5 kohdassa säädettyistä ehdoista muuta johdu:
 - a) Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki rahoitussektorin arviointiohjelman arviointia varten;
 - b) Kansainvälinen järjestelypankki kvantitatiivisia vaikutustutkimuksia varten;
 - c) finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä sen valvontatehtävää varten;
 - d) Euroopan komissio;
 - e) Euroopan vakausmekanismi ja Euroopan rahoituksenvakautusmekanismi; ja

- f) kriisiratkaisuviranomaiset ja yhteinen kriisiratkaisuneuvosto.
2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat jakaa luottamuksellisia tietoja vain asiaankuuluvan elimen nimenomaisesta pyynnöstä, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) pyyntö perustellaan asianmukaisesti ottamalla huomioon pyynnön esittävän elimen suorittamat erityistehtävät sen lakisääteisen toimeksiannon mukaisesti;
 - b) pyyntö on riittävän täsmällinen pyydettyjen tietojen luonteen, laajuuden ja muodon sekä niiden levittämisen tai välittämisen osalta;
 - c) pyydetyt tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä niitä pyytävän elimen erityistehtävien suorittamista varten eivätkä mene pyytävälle elimelle osoitettuja lakisääteisiä tehtäviä pidemmälle;
 - d) tiedot välitetään tai levitetään yksinomaan henkilöille, jotka osallistuvat suoraan erityistehtävän suorittamiseen;
 - e) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskevat salassapitovaatimukset, jotka vastaavat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.
3. Jos pyynnön esittää jokin 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettu yhteisö, toimivaltaiset viranomaiset voivat välittää vain koottuja tai anonyymejä tietoja ja jakaa muita tietoja vain toimivaltaisen viranomaisen tiloissa.
4. Jos pyynnön esittää jokin 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu viranomainen, pyyntö on välitettävä toimivaltaisen viranomaisen ja pyynnön esittäneen viranomaisen välisiä suojattuja viestintäkanavia käyttäen.

5. Jos tietojen julkistaminen edellyttää henkilötietojen käsittelyä, pyynnön esittävän elimen suorittamassa käsittelyssä on noudatettava asetuksen 2016/679 sovellettavia vaatimuksia."

11 b) Korvataan 64 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki ne valvontavaltuudet puuttua laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimintaan, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien erityisesti oikeus peruuttaa toimilupa 18 artiklan mukaisesti, 18 artiklan mukaisesti edellytetty toimivalta, 102 artiklan mukaisesti edellytetty toimivalta, 104 artiklassa ja 105 artiklassa säädetty toimivalta sekä valtuudet toteuttaa 21 a artiklassa tarkoitetut toimenpiteet."

11 c) Lisätään 66 artiklan 1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

"e) ei haeta hyväksyntää 21 a artiklan vastaisesti tai rikotaan muuten 21 a artiklassa asetettuja vaatimuksia."

11 d) Lisätään 67 artiklan 1 kohtaan q alakohta seuraavasti:

"q) emoyrityksenä toimiva laitos, emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei toteuta toimia, joita voidaan edellyttää sen varmistamiseksi, että noudatetaan asetuksen (EU) No 575/2013 kolmannessa, neljännessä, kuudennessa tai seitsemännessä osassa tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 105 artiklassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla."

- 12) Korvataan 75 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan 1 kohdan g, h, i ja k alakohdassa vahvistettujen, tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja ja käytettävä niitä palkitsemisjärjestelmien kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle."

- 13) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

"84 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvä korkoriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön sisäiset järjestelmät tai käyttävät vakiomenetelmää havaitakseen riskit ja arvioidakseen, hallitakseen ja vähentääkseen riskejä, jotka syntyvät korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka syntyvät luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon ja että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta käyttämään 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää, jos kyseisen laitoksen 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi käyttöön ottamat sisäiset järjestelmät ovat epätyytyttäviä.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan soveltamiseksi yksityiskohtaiset tiedot standardimenetelmästä, jota laitokset voivat käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [vuoden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV antaa ohjeita, joissa tarkennetaan

- a) perusteet, joilla 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä arvioidaan laitosten sisäisessä järjestelmässä;
- b) perusteet, joilla laitokset havaitsevat, hallitsevat ja vähentävät 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä;
- c) perusteet, joilla laitokset arvioivat ja seuraavat 2 kohdassa tarkoitettuja riskejä;
- d) perusteet, joilla määritetään, mitkä laitosten 1 kohdan soveltamiseksi käyttöön ottamista sisäisistä järjestelmistä ovat 3 kohdassa tarkoitettuja epätyydyttäviä järjestelmiä;

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään [vuoden kuluttua voimaantulosta]."

14) Korvataan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien malliriski ja ulkoistamisesta johtuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa."

15) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

a) kumotaan 1 kohta;

b) korvataan 2 kohdan johdantovirke seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkitsemisjärjestelmää, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, laitokset noudattavat seuraavia vaatimuksia sillä tavalla ja siinä määrin kuin se on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen."

c) lisätään 3 kohta seuraavasti:

"3. Sovellettaessa 2 kohtaa siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin, on käsitettävä ainakin seuraavat:

- a) kaikki laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon jäsenet ;
- b) laitoksen valvontatoimintojen ja olennaisten liiketoimintayksiköiden johtotehtävistä vastaava henkilöstö;
- d) henkilöstön jäsenet, jotka ovat saaneet huomattavaa palkitsemista edellisenä tilikautena, edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) henkilöstön jäsenen palkitsemisen määrä on vähintään 500 000 euroa ja a alakohdassa tarkoitetun laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon palkitsemisen keskitasolla;
 - ii) henkilöstön jäsen harjoittaa ammatillista toimintaansa olennaisessa liiketoimintayksikössä ja toiminnalla on merkittävä vaikutus asiaankuuluvan liiketoimintayksikön riskiprofiiliin."

16) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan 1 alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) osakkeet tai vastaavat omistusosuudet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan; taikka osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisinstrumentit kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan;"

aa) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

"EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään rahoitusvälineluokat, jotka täyttävät 1 kohdan 1 alakohdan ii alakohdassa säädetty edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa vahvistetaan perusteet seuraavien seikkojen määrittelemiseksi, tarkoituksena tunnistaa henkilöstö, jonka toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti:

- a) johtotehtävät, valvontatoiminnot ja olennaiset liiketoimintayksiköt;
- b) olennainen liiketoimintayksikkö ja merkittävä vaikutus sen riskiprofiiliin; ja
- c) muut henkilöstöryhmät, joita ei nimenomaisesti mainita 92 artiklan 3 kohdassa ja joiden toiminta vaikuttaa laitoksen riskiprofiiliin yhtä olennaisesti kuin siinä tarkoitettujen henkilöstöryhmien toiminta.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

b) lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, l ja m alakohdassa sekä o alakohdan toisessa alakohdassa esitettyjä vaatimuksia ei sovelleta ainakaan

- a) laitokseen, joka ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suuri laitos ja jonka varojen arvo on keskimäärin ja yksilöllisesti tai tapauksen mukaan konsolidoinnin perusteella tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti enintään viisi miljardia euroa kuluva tilikautta edeltävällä neljän vuoden jaksolla;
- b) henkilöstön jäsenen, jonka vuotuinen palkitsemisen muuttuva osa on enintään 50 000 euroa ja vastaa enintään kolmasosaa kyseisen henkilöstön jäsenen palkitsemisen vuotuisesta kokonaismäärästä. Sovellettaessa tätä kohtaa jäsenvaltiot voivat muuttaa siinä tarkoitettuja kynnysarvoja ottaen huomioon palkitsemiskäytäntöjen erityispiirteet asiaankuuluvilla kansallisilla markkinoilla sekä kyseisten henkilöstön jäsenten työtehtävät ja toimenkuvan.

3 a. Jäsenvaltio voi:

- a) alentaa 3 a kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa muiden laitosten kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 a artiklan 1 kohdassa määritellyn suuren laitoksen osalta ottamalla huomioon laitosten toiminnan luonteen ja laajuuden, sisäisen organisaation tai tapauksen mukaan sen ryhmän ominaisuudet, johon ne kuuluvat; tai
- b) nostaa 3 a kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa enintään 15 miljardiin euroon edellyttäen, että laitos ei ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 a artiklan 1 kohdassa määritelty suuri laitos ja että se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 a artiklan 4 kohdan b–e alakohdassa säädetyt perusteet.

4. Komissio tarkastelee uudelleen tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa 3 ja 3 a kohdan soveltamista ja antaa siitä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään [neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

5. EPV antaa ohjeita, joilla helpotetaan 3 ja 3 a kohdan täytäntöönpanoa ja varmistetaan niiden yhtenäinen soveltaminen."

17) Muutetaan 97 artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 1 kohdan b alakohta;
- b) lisätään uusi 4 a kohta 4 kohdan jälkeen seuraavasti:

"4 a. Toimivaltaiset viranomaiset voivat muokata 1 kohdassa tarkoitettujen vakavaraisuuden arviointiprosessien soveltamismenetelmiä, jotta niissä huomioidaan laitokset, joilla on samankaltainen riskiprofiili, kuten samankaltaiset liiketoimintamallit tai riskikeskittymisen maantieteellinen sijainti. Tällaiset muokatut menetelmät voivat sisältää riskeihin kohdistuvia vertailuarvoja ja määrällisiä indikaattoreita, ja niissä tulee olla mahdollisuus huomioida asianmukaisesti kuhunkin laitokseen kohdistuvat erityisriskit. Lisäksi ne eivät saa vaikuttaa 104 a artiklan mukaisesti määrättävien toimenpiteiden laitoskohtaisuuteen.

Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät muokattuja menetelmiä tämän artiklan nojalla, niiden on ilmoitettava siitä EPV:lle. EPV seuraa valvontakäytäntöjä ja antaa ohjeet siitä, miten määritellä samankaltaisten riskiprofilien arviointitavat tämän kohdan soveltamiseksi ja varmistaa samankaltaisten laitosten menetelmien johdonmukaisen ja oikeasuhteisen soveltamisen kaikkialla unionissa. Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti."

18) Muutetaan 98 artikla seuraavasti:

- a) kumotaan 1 kohdan j alakohta;
- b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava myös sitä, kohdistuuko laitokseen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyviä korkoriskejä. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valvontavaltuuksia ainakin seuraavissa tapauksissa, jolleivät ne katso tässä kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvien korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyville korkoriskeille:

- a) kun laitoksen 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oman pääoman taloudellinen arvo alenee yli 15 prosenttia niiden ensisijaisesta pääomasta (T1) korkojen sellaisen yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jossakin korkoihin sovellettavista kuudesta valvonnallisesta häiriöskenaariosta;
- b) kun laitoksen nettokorkotuloissa ilmenee jyrkkä lasku korkotason yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jommassakummassa asetuksen 575/2013 448 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa korkoihin sovellettavassa kahdessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa.

Sovellettaessa tätä kohtaa 'valvontavaltuuksilla' tarkoitetaan seuraavia valtuuksia:

- a) 104 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut valtuudet;
- b) valtuudet vahvistaa muita kuin EPV:n 98 artiklan 5 a kohdan b alakohdan nojalla laatimia mallintamista ja parametreja koskevia oletuksia, jotka laitosten on otettava huomioon oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa 84 artiklan 1 kohdan mukaisesti."
- c) lisätään 5 a kohta seuraavasti:

"5 a. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 5 kohdan soveltamiseksi seuraavat:

- a) kuusi valvonnallista häiriöskenaariota, joita sovelletaan kaikkien valuuttojen korkokantoihin;
- b) kansainvälisesti sovittujen vakavaraisuusstandardien pohjalta yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset – käyttäytymistä koskevia oletuksia lukuun ottamatta – , jotka laitosten on otettava huomioon 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa ja rajattava ne seuraavaan:
 - i) laitoksen oman pääoman käsittely;
 - ii) laitoksen varoista, veloista ja taseen ulkopuolisista eristä johtuviin korkovaihteluihin herkästi reagoivien kassavirtojen sisällyttäminen, koostumus ja diskonttaaminen, mukaan lukien katteiden ja muiden korkovaihtelun osatekijöiden käsittely;
 - iii) dynaamisten ja/tai staattisten tasemallien käyttö ja tästä johtuva lyhennettyjen ja erääntyvien positioiden käsittely;
- c) yhteiset mallintamista ja parametreja koskevat oletukset, jotka laitosten on otettava huomioon nettokorkotulonsa laskennassa ja "jyrkän laskun" määrittelyssä 5 kohdan soveltamiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [yhden vuoden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

19) Kumotaan 99 artiklan 2 kohdan b alakohta.

20) Kumotaan 103 artikla.

21) Muutetaan 104 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Sovellettaessa 97 artiklaa, 98 artiklan 4 ja 5 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa ja 102 artiklaa sekä asetusta (EU) N:o 575/2013 toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet

- a) vaatia laitoksia pitämään täydentäviä omia varoja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi 104 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
- b) vaatia laitoksia tehostamaan 73 ja 74 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita;
- c) vaatia laitoksia esittämään suunnitelma tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontavaatimusten noudattamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;
- d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

- e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;
 - f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös ulkoistettuihin toimintoihin, sisältyvää riskiä;
 - g) vaatia laitoksia rajoittamaan palkitsemisen muuttuvan osan määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos määrä on ristiriidassa terveen pääomapolun säilyttämisen kanssa;
 - h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;
 - i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltä ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;
 - j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;
 - k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan luettuina rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettierojille;
 - l) vaatia antamaan lisätietoja."
- b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

2. Sovellettaessa 1 kohdan j alakohdtaa toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia laitoksille vain, jos ilmoitettavat tiedot eivät ole päällekkäisiä muiden tietojen kanssa ja lisätietoja tarvitaan 97–102 artiklan soveltamista varten. Laitoksilta mahdollisesti edellytetyjen lisätietojen katsotaan olevan päällekkäisiä, jos samat tai olennaisilta osin samat tiedot on jo muulla tavoin välitetty toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltainen viranomainen ei edellytä laitosta ilmoittamaan lisätietoja, jos se on saanut aiemmin tiedot muussa muodossa tai eri tarkkuustasolla ja eri muoto tai tarkkuustaso ei estä toimivaltaista viranomaista tuottamasta tietoja, jotka ovat laadultaan ja luotettavuudeltaan samaa tasoa kuin lisätiedot, jotka välitettäisiin muulla tavoin."

c) kumotaan 3 kohta.

22) Lisätään 104 a, 104 b ja 104 c artikla seuraavasti:

"104 a artikla

Omien varojen lisävaatimus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, kun ne toteavat 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastelujen perusteella yksittäisen laitoksen osalta jonkin seuraavista tilanteista:
 - a) laitokseen kohdistuu 2 kohdassa määriteltyjä riskejä tai riskitekijöitä, joita ei ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla;
 - b) laitos ei täytä tämän direktiivin 73 ja 74 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 393 artiklassa säädetyjä vaatimuksia, eikä ole todennäköistä, että muut valvontatoimenpiteet olisivat riittäviä sen varmistamiseksi, että nämä vaatimukset täyttyvät kohtuullisen ajan kuluessa;

- c) 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arvonoikaisujen ei katsota olevan niin riittäviä, että rahoituslaitoksella olisi mahdollisuus myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman merkittäviä tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa;
- d) 101 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetussa arvioinnissa ilmenee, että sallitun menetelmän soveltamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättäminen johtaa todennäköisesti riittämättömiin omien varojen vaatimuksiin;
- e) laitos ei toistuvasti kykene saavuttamaan tai ylläpitämään täydentävien omien varojen riittävää tasoa pitääkseen tilanteensa 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen ohjeiden mukaisena;
- f) muut laitospohjaiset tilanteet, joiden toimivaltainen viranomainen katsoo aiheuttavan olennaisia valvontaan liittyviä ongelmia.

Toimivaltaiset viranomaiset saavat asettaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun omien varojen lisävaatimuksen ainoastaan kattamaan riskit, joita yksittäiset laitokset aiheuttavat toiminnallaan. Tähän kuuluu toiminta, jonka taustalla on tiettyjen taloudellisten tekijöiden tai markkinakehityksen vaikutus yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa katsotaan, ettei riskejä tai riskitekijöitä ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla vain, jos sellaisen pääoman määrä, tyyppi ja jakautuminen, jota toimivaltainen viranomainen pitää riittävänä ottaen huomioon vakavaraisuuden arvioinnin laitosten 73 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toteuttaman arvioinnin perusteella, ovat suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyt laitoksen omien varojen vaatimukset.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava kunkin yksittäisen laitoksen riskiprofiilin huomioon ottaen riskejä, joita laitokseen kohdistuu, mukaan lukien

- a) riskit tai riskitekijät, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten ulkopuolelle tai joita ei nimenomaisesti käsitellä siinä; ja
- b) riskit tai riskitekijät, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Jos riskeihin tai riskitekijöihin sovelletaan tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä siirtymäkauden järjestelyjä tai siirtymäsäännöksiä, niitä ei pidetä riskeinä tai riskitekijöinä, jotka on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä sovellettavia vaatimuksia on noudatettu.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa täydentävien omien varojen on katettava kaikki olennaiset riskit tai riskitekijät, joita ei ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla.

Kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista johtuvaa korkoriskiä voidaan pitää olennaisena ainakin 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset katso kyseisessä kohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella, että laitos hallitsee kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvien korkoriskejä asianmukaisesti eikä ole liian altis kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyville korkoriskeille.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen täydentävien omien varojen taso 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotuksena.
4. Laitoksen on täytettävä 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus seuraavat edellytykset täyttävillä omilla varoilla:
 - a) vähintään kolme neljäsosaa omien varoja lisävaatimuksesta on täytettävä ensisijaisella pääomalla (T1);
 - b) vähintään kolmen neljäsosan ensisijaisesta pääomasta (T1) on muodostuttava ydinpääomasta (CET1).

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että laitos täyttää omien varojen lisävaatimuksensa korkeammalla ensisijaisen pääoman tai tarvittaessa ydinpääoman osuudella ja ottaen huomioon laitoksen erityisolosuhteet.

Omia varoja, joita käytetään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun omien varojen lisävaatimuksen täyttämiseen, ei saa käyttää täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia, tämän direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta eikä 104 b artiklassa tarkoitettuja täydentäviä omia varoja koskevia ohjeita.

Poiketen siitä, mitä kolmannessa alakohdassa säädetään, omia varoja, joita käytetään täyttämään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään riskejä ylivelkaantumisesta, joita ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, voidaan käyttää täyttämään tämän direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu yhteenlaskettu puskurivaatimus.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava kullekin laitokselle asianmukaisesti ja kirjallisesti päätös asettaa omien varojen lisävaatimus 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ainakin antamalla selkeä selvitys 1–4 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevasta täysimääräisestä arvioinnista. Tähän on sisällyttävä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa erityiset perustelut siitä, miksi pääomaa koskevan ohjeistuksen ei enää katsota riittävän.
6. []

104 b artikla

Täydentäviä omia varoja koskevat ohjeet

1. Laitosten on asetettava 73 artiklassa tarkoitettujen strategioiden ja menettelyjen mukaisesti sisäinen pääomansa sellaiselle omien varojen riittävälle tasolle, jotta katetaan kaikki laitoksiin kohdistuvat riskit, ja sen varmistamiseksi, että
- a) suhdannevaihtelut eivät johda kyseisten vaatimusten rikkomiseen; ja
 - b) laitoksen omilla varoilla voidaan kattaa stressiskenaarioista johtuvat potentiaaliset tappiot, mukaan lukien ne, jotka on todettu 100 artiklassa tarkoitettussa valvonnallisessa stressitestissä.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen kunkin laitoksen 1 kohdan mukaisesti asettaman sisäisen pääoman tasoa osana 97 ja 101 artiklan mukaisesti toteutettuja tarkasteluja ja arviointeja, mukaan luettuina 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset.

Toimivaltaiset viranomaiset määrittävät näiden tarkastelujen perusteella kunkin laitoksen omien varojen kokonaistason, jota ne pitävät asianmukaisena.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava laitoksille valvonnalliset ohjeensa täydentäville omille varoille, joiden määrä muodostuu toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisena pitämän omien varojen kokonaistason ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 128 artiklan mukaisesti edellytettävien omien varojen määrän erotuksesta, jos se on positiivinen.
4. Toimivaltaisten viranomaisten 3 kohdan nojalla suorittaman täydentäviä omia varoja koskevan ohjeistuksen on oltava laitoskohtaista. Ohjeistus voi koskea riskejä, joita käsitellään 104 a artiklan nojalla asetettuja omien varojen lisävaatimuksilla, vain siinä määrin, että se kattaa niitä riskejä koskevat näkökohdat, joita ei jo kateta tuon vaatimuksen nojalla.
5. Jos 3 kohdassa tarkoitettuja ohjeita ei noudateta tapauksessa, jossa laitos täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyt omien varojen vaatimukset, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimuksen ja 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua yhteenlasketun puskurivaatimuksen, 141 artiklassa säädettyjä rajoituksia ei aleta soveltaa.

104 c artikla

Yhteistyö kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

1. ☐
2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille kriisinratkaisuviranomaisille laitoksille 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetusta omien varojen lisävaatimuksesta ja laitoksille 104 b artiklan mukaisesti ilmoitetusta täydentäviä omia varoja koskevasta ohjauksesta."
- 23) Kumotaan 105 artiklan d alakohta.
- 24) Kumotaan 108 artiklan 3 kohta.
- 25) Korvataan 109 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joita tämän luvun II jaksossa edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset panevat täytäntöön tällaiset järjestelyt, menettelyt ja mekanismit niissä tytäryrityksissään, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, mukaan luettuina offshore-rahoituskeskuksiin sijoittautuneet tytäryritykset. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on lisäksi oltava johdonmukaisia ja hyvin yhteensovitettuja, ja kyseisten tytäryritysten on lisäksi voitava toimittaa kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia tytäryrityksiä, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut."

25 a) Lisätään 109 artiklaan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 92, 94 ja 95 artiklassa vahvistettuja palkitsemisvaatimuksia ei sovelleta konsolidoinnin perusteella mihinkään seuraavista:

- a) unioniin sijoittautuneet tytäryhtiöt, joita koskevat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin lainsäädännön muiden välineiden mukaisesti;
- b) kolmanteen maahan sijoittautuneet tytäryhtiöt, joita koskevat erityiset palkitsemisvaatimukset unionin lainsäädännön muiden välineiden mukaisesti, jos ne ovat sijoittautuneet unioniin."

25 b) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

"111 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan määrittäminen

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä emoyritystä tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa luottolaitosta yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja mikään sen tytäryrityksistä ei ole luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo kyseistä emoyritystä tai EU:ssa emoyrityksenä toimivaa sijoituspalveluyritystä yksilöllisesti.

Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja ainakin yksi sen tytäryrityksistä on luottolaitos, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, tai jos luottolaitoksia on useita, sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun laitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella se toimivaltainen viranomainen joka valvoo laitosta yksilöllisesti.
3. Kun kahdella tai useammalla laitoksella, joille on myönnetty toimilupa unionissa, on sama jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella
 - a) luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jos ryhmään kuuluu vain yksi luottolaitos;
 - b) sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään kuuluu useita luottolaitoksia; tai
 - c) sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta.

4. Kun konsolidointia edellytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 18 artiklan 3 tai 6 kohdan nojalla, valvontaa toteuttaa konsolidoinnin perusteella sen luottolaitoksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin, tai jos ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta sen sijoituspalveluyrityksen toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.
- 4 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 3 kohdan b alakohdassa ja 4 kohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa luottolaitosta, jos näiden valvottavien luottolaitosten taseiden loppusummat ovat suurempia kuin niiden luottolaitosten, joita valvoo yksilöllisesti jokin muu toimivaltainen viranomainen.
- Poiketen siitä, mitä 3 kohdan c alakohdassa säädetään, kun toimivaltainen viranomainen valvoo yksilöllisesti useampaa kuin yhtä ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, konsolidointiryhmän valvoja on se toimivaltainen viranomainen, joka valvoo yksilöllisesti yhtä tai useampaa ryhmään kuuluvaa sijoituspalveluyritystä, joiden yhteenlasketun taseen loppusumma on suurin.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan valvontaa konsolidoinnin perusteella, jos perusteiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon kyseessä olevat laitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys asianomaisissa jäsenvaltioissa tai tarve varmistaa saman toimivaltaisen viranomaisen konsolidoinnin perusteella suorittaman valvonnan jatkuvuus. Tällaisissa tapauksissa EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai tapauksen mukaan laitoksella, jonka taseen loppusumma on suurin, on oltava oikeus tulla kuulluksi ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kaikki 5 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset."

26) Korvataan 113 artikla seuraavasti:

"113 artikla

Yhteiset päätökset laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista

"1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi

- a) 73 ja 97 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyuden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kuhunkin laitosryhmään kuuluvaan yhteisöön konsolidoinnin perusteella;
- b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa likviditeettivaatimuksia koskevat laitoskohtaiset tasot tämän direktiivin 105 artiklan mukaisesti;
- c) täydentäviä omia varoja koskevista valvonnallisista ohjeista, jotka määritellään 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut yhteiset päätökset on saatava aikaan

- a) 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 104 a artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;
- b) 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 86 ja 105 artiklan mukaisen laitosryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofiilin arvioinnin sisältävän kertomuksen;
- c) 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 104 b artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen.

Yhteisissä päätöksissä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 73, 97, 104 a ja 104 b artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointeja.

Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut yhteiset päätökset on ilmoitettava asiakirjoissa, jotka sisältävät kattavat perustelut, jotka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tällaista yhteistä päätöstä 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä päätös 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta konsolidoidusti tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuina sovittelu aikoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta yksittäisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia. Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään mainitussa asetuksessa tarkoitettuina sovittelu aikoina. EPV tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kattavat perustelut ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden 2 kohdassa tarkoitetuissa määräaajoissa ilmaisemat näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava sen lausunto huomioon ja annettava selvitys, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä kyseisissä jäsenvaltioissa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut yhteiset päätökset ja yhteisen päätöksen puuttuessa 3 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomaisen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b alakohdan ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekemistä.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti."

26 a) Lisätään 115 artiklaan uusi kohta seuraavasti:

3. Kun konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, edellä 1 kohdassa tarkoitetuista koordinointi- ja yhteistyöjärjestelyistä on sovittava myös sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa, johon emoyritys on sijoittautunut."

27) Muutetaan 116 artikla seuraavasti:

a) lisätään uusi 1 a kohta 1 kohdan jälkeen seuraavasti:

"1 a. Edellä 112 artiklan 1 kohdassa, 114 artiklan 1 kohdassa ja 115 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoidon helpottamiseksi konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita myös, jos kaikkien EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön rajatylittävien tytäryritysten päätoimipaikka on kolmansissa maissa edellyttäen, että kolmansien maiden valvontaviranomaisiin sovelletaan luottamuksellisuusvaatimuksia, jotka vastaavat tämän direktiivin 1 luvun II jaksossa ja tapauksen mukaan direktiivin 2014/65/EU 76 ja 81 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ."

b) lisätään 6 kohdan jälkeen uusi alakohta seuraavasti:

"Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, johon 21 a artiklan mukaisesti hyväksynnän saanut rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on sijoittautunut, voi osallistua asiaan kuuluvaan valvontakollegioon."

28) Korvataan 119 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jollei 21 a artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan."

29) Korvataan 120 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain direktiivin niitä säännöksiä, jotka koskevat direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä tärkeintä rahoitussektoria."

29 a) Lisätään 125 artiklan 1 kohtaan uusi alakohta seuraavasti:

"Jos 111 artiklan perusteella konsolidointiryhmän, jonka emoyritys on rahoitusalan sekaholdingyhtiö, valvoja on eri kuin direktiivin 2002/87/EY 10 artiklan mukaisesti nimetty koordinaattori, näiden kahden viranomaisen on tehtävä yhteistyötä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) 575/2013 soveltamiseksi konsolidoidusti. Tehokkaan yhteistyön edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja koordinaattorilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt."

29 b) Korvataan 128 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. 'laitoskohtaisella vastasyklisellä pääomapuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä 130 artiklan mukaisesti;"

29 c) Korvataan 129 ja 130 artikla seuraavasti:

"129 artikla

Yleisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset ylläpitävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa asetetun omien varojen vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi ydinpääoman (CET1) yleistä pääomapuskuria, joka vastaa 2,5:tä prosenttia niiden mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä yksilöllisesti ja konsolidoidusti mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset mainitussa kohdassa säädetyistä vaatimuksista, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätös tällaisen poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja siihen on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja siinä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksistä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tällaista poikkeusta, on ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava ilmoitukset komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

3. Sovellettaessa edellä olevaa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi tai keskisuureksi yritykseksi mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY mukaisesti.
5. Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään tämän artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen täyttämiseksi, 104 a artiklan nojalla asetettujen vaatimusten tai 104 b artiklan nojalla asetettujen ohjeiden täyttämiseen.
6. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoa koskevia rajoituksia.

130 artikla

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että laitokset pitävät yllä laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettua laitosten kokonaisriskin määrää kerrottuna vastasyklisen puskurikantojen painotetulla keskiarvolla ja joka lasketaan tämän direktiivin 140 artiklan mukaisesti yksilöllisesti ja konsolidoidusti soveltaen mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston säännöksiä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset mainitussa kohdassa säädettyistä vaatimuksista, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätös tällaisen poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja siihen on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja siinä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksiä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tällaista poikkeusta, on ilmoitettava siitä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille.

3. Sovellettaessa edellä olevaa 2 kohtaa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.
 4. Sovellettaessa edellä olevaa 2 kohtaa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi ja keski-suureksi yritykseksi suosituksen 2003/361/EY mukaisesti.
 5. Laitosten on täytettävä 1 kohdassa asetettu vaatimus täydentävällä ydinpääomalla (CET1), joka tulee sen ydinpääoman (CET1) lisäksi, jota ylläpidetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa asetetun omien varojen vaatimuksen, tämän direktiivin 129 artiklan mukaisen yleisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskevan vaatimuksen ja tämän direktiivin 104 artiklan nojalla asetettujen vaatimusten täyttämiseksi.
 6. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoa koskevia rajoituksia."
- 30) Korvataan 131 artikla seuraavasti:

Maaailmanlaajuiset ja muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa siitä, että määritetään konsolidoidusti maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (Global Systemically Important Institutions (G-SII:t)) ja tapauksen mukaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (other Systemically Important Institutions (O-SII:t)), joille on myönnetty toimilupa jäsenvaltioiden lainkäyttöalueella. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen. Jäsenvaltiot voivat nimetä useamman kuin yhden viranomaisen.

G-SII-laitosten on oltava jokin seuraavista:

- a) ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö; tai
- b) laitos, joka ei ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön eikä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

O-SII:t voivat olla laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö.

2. G-SII-laitosten määritysmenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:
 - a) ryhmän koko;
 - b) ryhmän kytkeytyminen rahoitusjärjestelmään;
 - c) ryhmän tarjoamien palvelujen tai rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;

- d) ryhmän monimuotoisuus;
- e) ryhmän rajatylittävä toiminta, mukaan lukien rajatylittävä toiminta jäsenvaltioiden välillä ja jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä.

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisesti esitettävissä olevista indikaattoreista.

Menetelmän perusteella kullekin 1 kohdassa tarkoitettulle yksikölle annetaan kokonaispisteitys, joka mahdollistaa G-SII:n määrittämisen alaluokkaan 9 kohdassa kuvatulla tavalla.

2 a. G-SII-laitosten määrittämisen lisämenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:

- a) edellä 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut luokat;
- b) ryhmän rajatylittävä toiminta lukuun ottamatta ryhmän toimintaa asetuksen (EU) N:o 806/2014 4 artiklassa tarkoitetuissa osallistuvissa jäsenvaltioissa.

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisesti esitettävissä olevista indikaattoreista. Edellä a alakohdassa tarkoitettuja luokkia varten indikaattorit ovat samat kuin 2 kohdan nojalla määritellyt vastaavat indikaattorit.

Määrittämisen lisämenetelmällä annetaan kullekin 1 kohdassa tarkoitettulle yksikölle lisäkokonaispisteitys, jonka perusteella toimivaltaiset tai nimetyt viranomaiset voivat toteuttaa jonkin 10 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen.

3. O-SII:t määritetään 1 kohdan mukaisesti. Merkitys järjestelmän kannalta on arvioitava käyttäen perusteena ainakin jotakin seuraavista:

- a) koko;
- b) merkitys unionin talouden tai asianomaisen jäsenvaltion kannalta;
- c) rajatylittävän toiminnan merkitys;
- d) laitoksen tai ryhmän kytkeytyminen rahoitusjärjestelmään.

EPV julkaisee EJRK:ta kuultuaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015 suuntaviivat kriteereille, joiden perusteella määritetään tämän kohdan soveltamisen edellytykset O-SII:den arvioinnin osalta. Näissä suuntaviivoissa on otettava huomioon kotimaisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevat kansainväliset puitteet sekä unionin ja kansalliset erityispiirteet.

- 4. Kunkin G-SII:n on ylläpidettävä G-SII-puskuria, joka vastaa sitä alaluokkaa, johon G-SII on määritetty. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1) ja täydentää sitä.
- 5. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on enintään 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ottaen huomioon O-SII:n määrittämisperusteet. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).
- 5 a. Jollei jäljempänä kuvatussa komission valtuutuksesta muuta johdu, toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on suurempi kuin 3 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä. Tämä puskuri muodostuu ydinpääomasta (CET1).

EJRK antaa kuukauden kuluessa 7 kohdasta tarkoitettusta ilmoituksesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko O-SII-puskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio, joka ottaa huomioon mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot, toteaa, että O-II-puskuri ei aiheuta kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kahden kuukauden kuluessa EJRK:n lausunnosta täytäntöönpanosäädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

6. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää muun O-SII-puskurin ylläpitämistä, viranomaisen on noudatettava seuraavia:
 - a) O-SII-puskuri ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava O-SII-puskuria uudelleen vähintään vuosittain.
7. Ennen O-SII-puskurin vahvistamista tai vahvistamista uudelleen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä EJRK:lle yhtä kuukautta ennen 5 kohdassa tarkoitettua päätöksen julkaisemista ja ilmoitettava EJRK:lle kolme kuukautta ennen 5 a kohdassa tarkoitettua toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen päätöksen julkaisemista. EJRK:n on toimitettava ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille. Tuossa ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

- a) perustelut sille, miksi O-SII-puskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;
 - b) arvio O-SII-puskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta;
 - c) O-SII-puskurikanta, jonka jäsenvaltio haluaa asettaa.
8. Jos O-SII on joko sellaisen G-SII:n tai sellaisen O-SII:n tytäryritys, joka on joko laitos tai ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja jonka osalta sovelletaan O-SII-puskuria konsolidoidusti, O-SII:n osalta yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettava puskuri ei saa ylittää alempaa seuraavista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 133 artiklan ja tämän artiklan 5 kohdan soveltamista:
- a) ryhmään konsolidoidusti sovellettavan G-SII- tai O-SII-puskurikannan summa riippuen siitä, kumpi on korkeampi, ja 1 prosentti asetuksen (EU) N: o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja
 - b) 3 prosenttia asetuksen (EU) N: o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tai ryhmään 5 a kohdan mukaisesti konsolidoidusti sovellettava kanta, jonka soveltamiseen komissio on antanut valtuudet.

9. On oltava vähintään viisi G-SII-laitosten alaluokkaa. Alin raja-arvo ja kunkin alaluokan väliset raja-arvot määritetään edellä 2 kohdassa tarkoitetun määrittämenetelmän mukaisten pisteytysten perusteella. Rinnakkaisten alaluokkien väliset pisteytyksen raja-arvot on määriteltävä selvästi, ja niissä on noudatettava periaatetta, että merkityksessä järjestelmän kannalta on jatkuva lineaarinen lisääntyminen kunkin alaluokan välillä, mistä seuraa täydentävän ydinpääoman (CET 1) vaatimuksen lineaarinen lisääntyminen, lukuun ottamatta korkeinta alaluokkaa. Tätä kohtaa sovellettaessa merkitys järjestelmän kannalta tarkoittaa G-SII:n ongelmien aiheuttamaa odotettua vaikutusta maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Alimmalle alaluokalle määritetään G-SII-puskuri, joka on 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja kullekin alaluokalle määritettyä puskuria lisätään gradienteilla, jotka ovat vähintään 0,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.
10. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi asianmukaista valvontavaltaa käyttäessään toteuttaa seuraavia toimia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 ja 9 kohdan soveltamista, käyttäen 9 kohdassa tarkoitettuja alaluokkia ja pisteytyksen raja-arvoja:
- a) määrittää G-SII:n uudelleen alemmasta alaluokasta ylempään alaluokkaan;
 - b) määrittää 1 kohdassa tarkoitetun yksikön, jonka 2 kohdassa tarkoitettu kokonaispisteytys on alempi kuin alimman alaluokan pisteytyksen raja-arvo, tähän alaluokkaan tai ylempään alaluokkaan, näin nimeten sen G-SII:ksi;

- c) yhteisen kriisinratkaisumekanismin huomioon ottaen 2 a kohdassa tarkoitetun lisäkokonaispisteytyksen pohjalta;
 - i) määrittää G-SII:n uudelleen ylemmstä alaluokasta alempaan alaluokkaan, tai
 - ii) määrittää G-SII-laitokselle G-SII-puskurin, joka on alle 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä edellyttäen, että lisäkokonaispisteytys on alempi kuin alimman alaluokan pisteytyksen raja-arvo.

11. []

12. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen ilmoittaa G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten nimet sekä kunkin G-SII:n alaluokan EJRK:lle. Ilmoituksessa on esitettävä kattavat perustelut valvontavallan käyttämiselle tai käyttämättä jättämiselle 10 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti. EJRK toimittaa ilmoitukset komissiolle ja EPV:lle viipymättä ja julkistaa niiden nimet. Toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset julkistavat kunkin G-SII:n alaluokan.

Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen tarkastelee vuosittain G-SII-laitosten ja O-SII-laitosten määritystä ja G-SII-laitosten määrittämistä alaluokkiin ja ilmoittaa tuloksen kyseessä olevalle järjestelmän kannalta merkittävälle laitokselle sekä EJRK:lle, joka toimittaa tulokset komissiolle ja EPV:lle viipymättä. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen julkistaa ajan tasalle saatetun luettelon määritetyistä järjestelmän kannalta merkittävistä laitoksista ja kunkin määritetyn G-SII:n alaluokan.

13. Järjestelmän kannalta merkittävät laitokset eivät saa käyttää 4 ja 5 kohdan vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidettyä ydinpääomaa (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa asetettujen vaatimusten, tämän direktiivin 104 a, 129, 130, 133 ja 134 artiklassa asetettujen vaatimusten eikä tämän direktiivin 104 b artiklan perusteella annettujen ohjeiden täyttämiseen.
14. Jos ryhmän osalta sovelletaan konsolidoidusti G-SII-puskuria ja O-SII-puskuria, sovelletaan niistä korkeampaa.
15. Jos laitokseen sovelletaan 133 artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, se on kumulatiivinen tämän artiklan mukaisesti sovellettavan O-SII- tai G-SII-puskurin kanssa.
- Jos tämän direktiivin 133 artiklan 12, 13 tai 14 kohdan soveltamiseksi lasketun järjestelmäriskipuskurikannan ja samaan laitokseen sovellettavien O-SII- ja G-SII-puskurikannan summa on korkeampi kuin 5 prosenttia, sovelletaan 5 a kohdassa säädettyä menettelyä.
16. ☐
17. Jos laitos on osa ryhmää tai alaryhmää, johon kuuluu G-SII tai O-SII, tämä ei koskaan merkitse sitä, että kyseisen laitoksen osalta sovelletaan yksilöllisesti yhteenlaskettua puskurivaatimusta, joka on alempi kuin yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin summa ja siihen yksilöllisesti sovellettavien O-SII-puskurin ja järjestelmäriskipuskurin summa.

18. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa tämän artiklan soveltamiseksi täsmennetään menetelmät, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen määrittää laitoksen tai ryhmän, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön G-SII:ksi, ja menetelmä alaluokkien määrittelemiseksi ja G-SII:den määrittämiseksi alaluokkiin perustuen niiden merkitykseen järjestelmän kannalta, ottaen huomioon kansainvälisesti hyväksytyt standardit. EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

30 a) Korvataan 133 ja 134 artikla seuraavasti:

"133 artikla

Vaatimus pitää yllä järjestelmäriskipuskuria

1. Kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskurin rahoitusosalalla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella koskien kaikkia 8 kohdassa tarkoitettuja vastuita tai niiden osa-alueita, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin järjestelmäriskejä tai makrotason vakavaraisuusriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ja tämän direktiivin 131 artikla eivät kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen.

1 a. Laitosten on laskettava järjestelmäriskipuskuri ('B_{SR}') seuraavasti:

$$B_{SR} = r^T \cdot E^T + \sum_i r^i \cdot E^i$$

jossa:

i = 8 kohdassa määriteltyjä vastuiden osa-alueita tarkoittava indeksi;

r^T = laitoksen kokonaisriskin määrään sovellettava puskurikanta;

E^T = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisriskin määrä;

r^i = 8 kohdassa tarkoitettu vastuiden osa-alueiden i riskin määrään sovellettava puskurikanta;

E^i = asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen vastuiden osa-alueiden i riskin määrä.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio nimeää viranomaisen, joka on vastuussa järjestelmäriskipuskurin asettamisesta ja laitosten vastuiden ja osien määrittämisestä, joihin sitä sovelletaan. Tämä viranomainen on joko toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.
3. Sovellettaessa 1 kohtaa toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että laitokset ylläpitävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa asetetun omien varojen vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi 1 a kohdan mukaisesti laskettua ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskuria konsolidoidusti, yksilöllisesti tai alakonsolidoinnin tasolla mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti. 4.

Laitokset eivät saa käyttää 3 kohdan vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidettyä ydinpääomaa (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa asetettujen vaatimusten, tämän direktiivin 104 a, 129, 130 ja 131 artiklassa asetettujen vaatimusten eikä tämän direktiivin 104 b artiklan perusteella annettujen ohjeiden täyttämiseen.

5. ☐
6. Jos laitos on osa ryhmää tai alaryhmää, johon kuuluu G-SII tai O-SII, tämä ei koskaan merkitse sitä, että kyseisen laitoksen osalta sovelletaan yksilöllisesti yhteenlaskettua puskurivaatimusta, joka on alempi kuin yleisen pääomapuskurin, vastasyklisen pääomapuskurin ja siihen yksilöllisesti sovellettavien O-SII-puskurin ja järjestelmäriskipuskurin summa.
7. ☐
8. Järjestelmäriskipuskuria voidaan soveltaa
 - a) kaikkiin puskurin asettavassa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastuisiin;

- b) seuraaviin alakohtaisiin vastuisiin puskurin asettavassa jäsenvaltiossa:
 - i) kaikki luonnollisten henkilöiden vähimmäisvastuut, joiden vakuutena on asuinkiinteistö;
 - ii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut, joiden vakuutena on liikekiinteistö;
 - iii) kaikki oikeushenkilöiden vastuut edellä ii alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;
 - iv) kaikki luonnollisten henkilöiden vastuut edellä i alakohdassa yksilöityjä vastuita lukuun ottamatta;
- c) kaikkiin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin vastuisiin, jollei 14 ja 17 kohdasta muuta johdu;
- d) edellä b alakohdassa tarkoitettuihin muissa jäsenvaltioissa sijaitseviin alakohtaisiin vastuisiin vain toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman puskurikannan virallista hyväksymistä varten;
- e) vastuisiin kolmansissa maissa;
- f) tämän kohdan b alakohdassa yksilöityjen vastuuryhmien osa-alueisiin.

8 a. EPV julkaisee EJRK:ta kuultuaan viimeistään [30 päivänä kesäkuuta 2020] suuntaviivat niiden vastuiden osa-alueille, joihin toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi soveltaa järjestelmäriskipuskuria 8 kohdan f alakohdan mukaisesti.

9. Järjestelmäriskipuskuria on sovellettava kaikkien laitosten tai yhden tai useamman näiden laitosten 8 kohdassa tarkoitettuun vastuiden osa-alueeseen, joiden suhteen asianomaisen jäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta tämän direktiivin mukaisesti, ja se on asetettava asteittain tai nopeutetusti mukauttamalla sitä 0,5 prosenttiyksikön välein. Laitosten eri osiin ja vastuiden eri osa-alueisiin voidaan soveltaa eri vaatimuksia.

10. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää järjestelmäriskipuskurin ylläpitämistä, sen on noudatettava seuraavaa:
- a) järjestelmäriskipuskuri ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle;
 - b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava järjestelmäriskipuskuria uudelleen vähintään joka toinen vuosi;
 - c) järjestelmäriskipuskuri ei koske riskejä, jotka 131 artiklassa vahvistettu kehys kattaa.
11. Toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä EJRK:lle yhtä kuukautta ennen 15 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista. EJRK:n on toimitettava ilmoitukset viipymättä komissiolle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille. Jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös EJRK:lle, ja EJRK:n on toimitettava ilmoitus kyseisten kolmansien maiden valvontaviranomaisille. Tässä ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti
- a) järjestelmäriski tai makrotason vakavaraisuusriski jäsenvaltiossa;
 - b) syyt, miksi järjestelmäriskin tai makrotason vakavaraisuusriskin laajuus aiheuttaa kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhkan, jolla voidaan perustella järjestelmäriskipuskurikanta;
 - c) perustelut sille, miksi järjestelmäriskipuskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;

- d) arvio järjestelmäriskipuskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta;
 - e) perustelut sille, miksi 130 artiklassa säädetty nykyinen toimenpide ei riitä poistamaan havaittua makrotason vakavaraisuusriskiä tai järjestelmäriskiä, ottaen huomioon tämän toimenpiteen suhteellinen tehokkuus;
 - f) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat, jotka toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen haluaa asettaa ja jota sovelletaan vastuisiin, sekä laitokset, joihin järjestelmäriskipuskurikantaa tai -kantoja sovelletaan;
 - g) jos järjestelmäriskipuskurikantaa sovelletaan kaikkiin vastuisiin, perustelut sille, miksi viranomainen katsoo, että järjestelmäriskipuskuri ei ole päällekkäinen tämän direktiivin 131 artiklassa säädetyn O-SII-puskurin toiminnan kanssa.
12. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen ei aiheuta millekään 8 kohdassa luetellulle ryhmälle, johon järjestelmäriskipuskuria sovelletaan, yli 3 prosentin yhdistettyä järjestelmäriskipuskurikantaa mitään vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on noudatettava 11 kohdassa säädettyä menettelyä, jotta asiasta ilmoitetaan EJRK:lle yhtä kuukautta ennen 15 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista.

Sovellettaessa tätä kohtaa toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman järjestelmäriskipuskurikannan tunnustamisessa ei oteta huomioon 3 prosentin raja-arvoa.

13. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen aiheuttaa jollekin 8 kohdassa luetellulle ryhmälle, johon järjestelmäriskipuskuria sovelletaan, tasoltaan 3–5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, tämän puskurin asettavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lausunto. Komissio antaa lausuntonsa kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän puskurin, on noudatettava tätä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin. Jos laitos, johon sovelletaan yhtä tai useampaa järjestelmäriskipuskurikantaa, on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisille, komissiolle ja EJRK:lle.

Komissio ja EJRK antavat kuukauden kuluessa ilmoituksesta suosituksen tämän kohdan mukaisesti toteutettavista toimenpiteistä.

Jos tytäryrityksen ja emoyrityksen viranomaiset ovat eri mieltä laitokseen sovellettavasta järjestelmäriskipuskurikannasta tai -kannoista ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen suosituksen, toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen voi viedä asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä näitä vastuuta koskevan järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksensä.

Jos päätös asettaa yksi tai useampi järjestelmäriskipuskurikanta alentaa aiemmin asetettua kantaa tai asetettuja kantoja tai ei muuta niitä lainkaan, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ainoastaan noudatettava 11 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

14. Jos järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettaminen tai uudelleen asettaminen aiheuttaa jollekin 8 kohdassa luetellulle ryhmälle, johon järjestelmäriskipuskuria sovelletaan, yli 5 prosentin yhdistetyn järjestelmäriskipuskurikannan mitä tahansa vastuuta varten, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on pyydettävä komissiolta lupa ennen järjestelmäriskipuskurin soveltamista. EJRK antaa kuukauden kuluessa 11 kohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat asianmukaisiksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurikannasta tai -kannoista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio, joka ottaa huomioon mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot, toteaa, että järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat eivät aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, se hyväksyy kahden kuukauden kuluessa EJRK:n lausunnon vastaanottamisesta täytäntöönpanosäädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

Jos päätös asettaa järjestelmäriskipuskurikanta alentaa aiemmin asetettua kantaa tai ei muuta sitä lainkaan, toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ainoastaan noudatettava 11 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

15. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan nimetyn viranomaisen on ilmoitettava yhden tai useamman järjestelmäriskipuskurikannan asettamisesta tai asettamisesta uudelleen julkaisemalla ilmoitus asianmukaisella verkkosivustolla. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) järjestelmäriskipuskurikanta tai -kannat;
- b) laitokset, joihin järjestelmäriskipuskuria sovelletaan;
- b 1) vastuut, joihin järjestelmäriskipuskurikantaa tai -kantoja sovelletaan;
- c) perustelut järjestelmäriskipuskurikannan tai -kantojen asettamiselle tai asettamiselle uudelleen;
- d) päivä, josta alkaen laitosten on sovellettava järjestelmäriskipuskurin asettamista tai uudelleen asettamista; ja
- e) niiden maiden nimet, joissa niissä sijaitsevat vastuut on virallisesti hyväksytty järjestelmäriskipuskurissa.

Jos c alakohdassa tarkoitetun tiedon julkistaminen voisi heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta, c alakohdan mukaisia tietoja ei saa sisällyttää ilmoitukseen.

16. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoa koskevia rajoituksia.

Jos näiden voitonjakoa koskevien rajoitusten soveltaminen ei paranna riittävästi laitoksen ydinpääoman (CET1) tilannetta asiaan liittyvä järjestelmäriski huomioon ottaen, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa lisätoimenpiteitä 64 artiklan mukaisesti.

17. Kun toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan nimetty viranomainen päättää asettaa puskurin muissa jäsenvaltioissa olevien vastuiden perusteella, puskuri on asetettava samalle tasolle kaikkien unionissa sijaitsevien vastuiden osalta paitsi jos puskuri asetetaan toisen jäsenvaltion 134 artiklan mukaisesti asettaman järjestelmäriskipuskurikannan virallista hyväksymistä varten.

134 artikla

Järjestelmäriskipuskurikannan virallinen hyväksyminen

1. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä virallisesti 133 artiklan mukaisesti asetetun järjestelmäriskipuskurikannan ja soveltaa tätä puskurikantaa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten niihin vastuisiin, jotka sijaitsevat tämän puskurikannan asettaneessa jäsenvaltiossa.
2. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta, niiden on ilmoitettava tästä EJRK:lle. EJRK:n on toimitettava viipymättä ilmoitukset komissiolle, EPV:lle ja kyseisen järjestelmäriskipuskurikannan asettaneelle jäsenvaltiolle.
3. Päättäessään järjestelmäriskipuskurikannan virallisesta hyväksymisestä jäsenvaltion on otettava huomioon tämän puskurikannan asettaneen jäsenvaltion esittämät tiedot 133 artiklan 11, 12 ja 13 kohdan mukaisesti.
- 3 a. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta, kyseinen kanta on kumulatiivinen 133 artiklan mukaisesti sovellettavan järjestelmäriskipuskurikannan kanssa edellyttäen, että puskurit koskevat erilaisia riskejä. Jos puskurit koskevat samoja riskejä, sovelletaan vain korkeampaa puskuria.

4. Jäsenvaltio, joka asettaa järjestelmäriskipuskurikannan 133 artiklan mukaisesti, voi pyytää ERJK:aa antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jotka voivat hyväksyä virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan."

30 b) Korvataan 136 artikla seuraavasti:

"136 artikla

Vastasyklisten puskurikantojen asettaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai elin, jäljempänä 'nimetty viranomainen', joka vastaa vastasyklisen puskurikannan asettamisesta kyseistä jäsenvaltiota varten.
2. Kunkin nimetyn viranomaisen on laskettava jokaista neljännesvuotta varten puskuriohje, jota se voi käyttää vertailuarvonaan vastasyklisen puskurikannan asettamisessa 3 kohdan mukaisesti. Puskuriohjeesta on näyttävä selkeällä tavalla luottosykli ja liiallisesta luottomäärien kasvusta johtuvat riskit jäsenvaltiossa, ja siinä on otettava asianmukaisesti huomioon jäsenvaltion talouden erityispiirteet. Puskuriohjeen on perustuttava luotot/BKT-suhteen poikkeamaan sen pitkäaikaisesta trendistä, ja siinä on otettava huomioon muun muassa
 - a) luottomäärien kasvua kyseisellä lainkäyttöalueella osoittava indikaattori ja erityisesti indikaattori, joka osoittaa muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottomäärien suhteessa BKT:hen;
 - b) voimassa olevat 135 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet.

3. Kunkin nimetyn viranomaisen on neljännesvuosittain arvioitava vastasyklinen puskurikanta omaa jäsenvaltiotaan varten ja tarvittaessa asetettava se tai asetettava se uudelleen. Viranomaisen on tällöin otettava huomioon
- a) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;
 - b) voimassa olevat 135 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet ja mahdolliset EJRK:n suositukset puskurikannan asettamisesta;
 - c) muut muuttujat, joita nimetty viranomainen pitää merkityksellisinä syklisen järjestelmäriskin poistamiseksi.
4. Vastasyklisen puskurikannan, joka ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta niiden laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottovastuita kyseisessä jäsenvaltiossa, on oltava 0–2,5 prosenttia kalibroituna 0,25 prosenttiyksikön tai 0,25 prosenttiyksikön kerrannaisten asteikolla. Nimetty viranomainen voi, jos se on aiheellista 3 kohdassa säädettyjen seikkojen perusteella, asettaa vastasyklisen puskurikannan suuremmaksi kuin 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tämän direktiivin 140 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.

5. Kun nimetty viranomainen asettaa vastasyklisen puskurikannan ensimmäisen kerran nolaa suuremmaksi tai sen jälkeen korottaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa, sen on myös määrättävä päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa. Kyseinen päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivämäärästä, jolloin korotettu puskurikanta on ilmoitettu 7 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta korotetun puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.
6. Kun nimetty viranomainen alentaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa riippumatta siitä, alennetaanko se nolaa, kyseisen viranomaisen on määrättävä myös ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotus ei ole odotettavissa. Ohjeellinen ajanjakso ei kuitenkaan sido nimettyä viranomaista.
7. Kunkin nimetyn viranomaisen on ilmoitettava neljännesvuosittain vastasyklisen puskurikannan arvioinnista ja tarvittaessa tarkistamisesta verkkosivustollaan. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:
- a) sovellettava vastasyklisen puskurikanta;
 - b) merkityksellinen luoto/BKT-suhde ja sen poikkeama pitkäaikaisesta trendistä;
 - c) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;
 - d) kyseisen puskurikannan perustelu;
 - e) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospohjaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

- f) jos e alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen ilmoituksen päivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty;
- g) jos puskurikantaa alennetaan, ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotusta ei ole odotettavissa, sekä kyseisen ajanjakson perustelu.

Nimettyjen viranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet koordinoidakseen ilmoituksen ajoituksen.

Nimettyjen viranomaisten on ilmoitettava EJRK:lle kukin vastasyklisen puskurikannan korottamisesta tai alentamisesta ja a–g alakohdassa vaaditut tiedot. EJRK julkistaa kaikki ilmoitetut puskurikannat ja niihin liittyvät tiedot verkkosivustollaan."

31) Korvataan 141 artiklan 1–6 kohta seuraavasti:

"1. Laitos, joka täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että sen ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla yhteenlaskettu puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, on laskettava jakokelpoinen enimmäismäärä (Maximum Distributable Amount, jäljempänä 'MDA') 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava tämä laskettu MDA toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen MDA:n laskentaa

- a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia;
- c) suorittamaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT 1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu MDA.

4. Laitosten on laskettava MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. MDA:ta on pienennettävä 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

- a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

vähennettynä

- c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;

- b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
- c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;
- d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" ilmoittaa kyseisen kvartiilin järjestysluvun."

32) Lisätään 141 a artikla seuraavasti:

"141 a artikla

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa 141 artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä yhteenlasketun puskurivaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti ja laadullisesti tarpeeksi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja täyttämään samanaikaisesti 128 artiklan 6 kohdassa määritelty vaatimus ja kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus;

- c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus."

32 a) Lisätään 141 a artiklan jälkeen uusi 141 b ja 141 c artikla seuraavasti:

"141 b artikla

Voitonjaon rajoittaminen, jos vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei täyty

1. Laitos, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdan nojalla säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että sen ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskeva vaatimus ei enää täyty.
2. Laitoksen, joka ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta, on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteeseen liittyvä jakokelpoinen enimmäismäärä, jäljempänä 'L-MDA', 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava tämä laskettu L-MDA toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen L-MDA:n laskentaa toteuttaa seuraavia toimia:

- a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia;
- c) suorittamaa ensisijaiseen lisäpääomaan (AT 1) kuuluviin instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu L-MDA.
4. Laitosten on laskettava L-MDA kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella. L-MDA:ta on pienennettävä 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla.
5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu
 - a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N: o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja joista on vähennetty voitonjako ja maksut, jotka liittyvät tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettuihin toimiin;

vähennettynä

- c) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

"6. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu kerroin on määritettävä seuraavasti:

- a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;
- b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
- c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;

- d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten vaatimusten täyttämiseen vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6.

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Leverage ratio buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" ilmoittaa kyseisen kvartiilin järjestysluvun."

7. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat ydinpääoman (CET1) tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse maksulaiminlyöntiä tai ei muodosta edellytystä laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiseksi.

8. Jos laitos ei täytä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille vakavaraisuusdirektiivin 141 artiklan 8 kohdassa luetellut tiedot a alakohdan iii alakohdan tietoja lukuun ottamatta sekä edellä olevan 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä L-MDA.
9. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja L-MDA lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.
10. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa ydinpääomaan (CET1) liittyvään voitonjakoon kuuluvat 141 artiklan 10 kohdassa luetellut seikat.

141 c artikla

Vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen täyttämättä jättäminen

Sovellettaessa 141 b artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti tarpeeksi ydinpääomaa (CET1) täyttämään samanaikaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa määritelty vaatimus, asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritelty vaatimus sekä tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty vaatimus vähentämään riskiä ylivelkaantumisesta, jota ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla."

32 b) Korvataan 142 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan tai tapauksen mukaan vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevaa vaatimustaan, sen on laadittava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään viiden työpäivän kuluttua siitä, kun laitos on todennut, ettei se täytä kyseistä vaatimusta, ellei toimivaltainen viranomainen myönnä sille lupaa soveltaa pidempää määräaikaa, joka voi olla enintään 10 päivää."

33) []

34) Kumotaan 146 artiklan a alakohta.

34 a) Lisätään 159 artiklan jälkeen uusi luku seuraavasti:

"1 a LUKU VAKAVARAISUUSDIREKTIIVI

Rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä koskevat siirtymäsäännökset

159 a

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden hyväksyntää koskevat siirtymäsäännökset

Emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka ovat jo olemassa [tämän direktiivin voimaantulopäivä], on haettava tämän direktiivin 21 a artiklan mukaista hyväksyntää viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Jos rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei hae hyväksyntää viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta], on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä 21 a artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on ensimmäisessä alakohdassa mainitun, hyväksynnän hakemiseen tarkoitetun siirtymäkauden aikana kaikki tämän direktiivin mukaiset valvontavaltuudet, jotka niille myönnetään rahoitusalan holdingyhtiöiden ja sekaholdingyhtiöiden, joihin sovelletaan hyväksyntää 21 a artiklan mukaisesti, konsolidoitua valvontaa varten."

35) Lisätään 161 artiklaan 10 kohta seuraavasti:

"10. Komissio tarkastelee uudelleen 104 artiklan 1 kohdan j ja l alakohdassa tarkoitettujen valvontavaltuuksien täytäntöönpanoa ja soveltamista ja laatii niistä kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023."

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 18 kuukauden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [18 kuukauden + yhden päivän kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Säännöksiä, jotka ovat tarpeen niiden 1 artiklan 13 ja 18 alakohdassa säädettyjen muutosten noudattamiseksi, joissa muutetaan direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklaa, sovelletaan kuitenkin [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta], ja säännöksiä, jotka ovat tarpeen 32 a ja 32 b kohdassa säädettyjen muutosten noudattamiseksi, 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
